

Като Докторъ-атъ престапа да яде, Паріята донесе му вжглень за да запали трубката си, и като запали подобно своята, Кимна на жена си, която донесе на рогозка-та двѣ чаши отъ шушлупкы, и една голѣма тыква полна съ питіе, което бѣ предготвила кога то они вечеряха съ вода, съ аракъ, съ лимонова чорба и съ сокъ отъ захарна тростъ.

Като пушаха и пияха едно слѣдъ друго, Докторъ-атъ рече на Индіянина.

„Азъ тя считамъ отъ най благополучиите мужіе що самъ нѣкогда видѣлъ и слѣдователно единъ най отъ благоразумны-те. Опрости ми да ти направя нѣкои вопросы.

Како средъ една такова буря си толко спокоинъ като не имашъ друга покривка освенъ древо-то? Но дрѣва-та привлчатъ громава-та стрѣла.

— Никога, отговори Паріята е паднала громава стрѣла верху Бенгалска смоковица.

— Това е много любезитно нещо, рече Докторъ-тъ; тая смоковица има несомнѣнно отгласателна електрика, какъ-то дайна-та. — Не ти разумѣвамъ, отговори Паріята: жена-та ми обаче вѣруа да е виновникъ на това Богъ Вра-